

Osteopathie in Nederland; De stand van zaken

Frank Zweedijk D.O.

Correspondentie: nvo.osteo@planet.nl

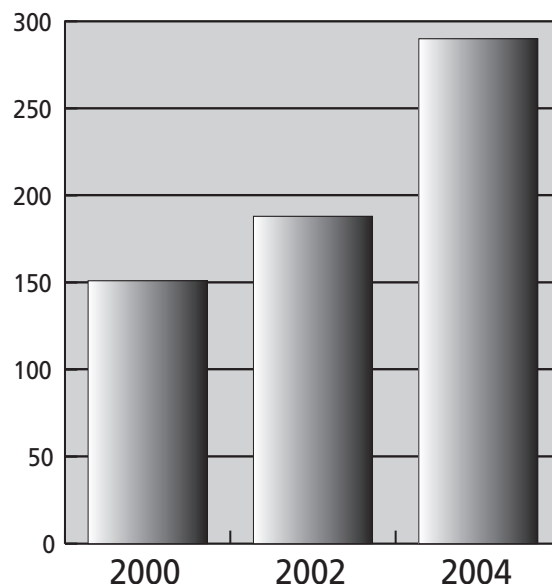
Inleiding

Het begint zachtjes aan een gewoonte te worden; Om de twee jaar publiceerde de osteopaat immers een overzicht over de ontwikkeling van het beroep osteopathie in Nederland. Uit onderstaand overzicht van het aantal osteopaten in Nederland zal blijken dat de vakgroep in Nederland een stormachtige ontwikkeling heeft doorgemaakt.

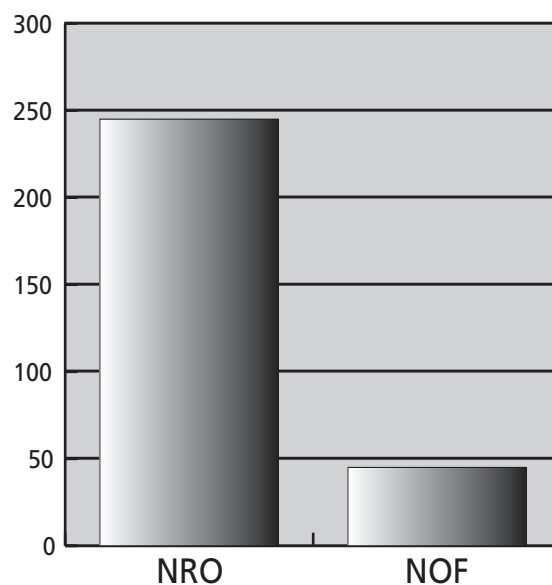
Harde cijfers

In het jaar 2000 telde het Nederlands Register voor Osteopathie 126 geregistreerde osteopaten. Een groep van 25 collegae waren destijds geregistreerd bij de Nederlandse Associatie voor Gediplomeerde Osteopaten,¹ welke inmiddels met het NRO is gefuseerd. In totaal telde Nederland in het jaar 2000 dus 151 geregistreerde osteopaten, een aantal wat twee jaar later was toegenomen tot 188.² Op dit moment staan bij het Nederlands Register voor Osteopathie 245 osteopaten geregistreerd (NRO-lijst van oktober 2004). Een groep van 45 collegae (officieus aantal verkregen na telefonisch overleg met de NOF) staan ingeschreven bij een ander Nederlands osteopathisch register, te weten de Nederlandse Osteopaten Federatie (Zie staafdiagram 1 en 2).

In totaal zijn in Nederland momenteel dus 290 osteopaten geregistreerd, een groei van 54 % in twee jaar!! Veel geregistreerde osteopaten tonen ook ondernemerschap aangezien 42 osteopaten in bezit zijn van twee praktijkvestigingen en 9 collegae zelfs drie vestigingen bezitten. Al met al komen we hiermee op 305 praktijkvestigingen voor osteopathie in Nederland.

Staafdiagram 1: Aantal geregistreerde osteopaten in Nederland

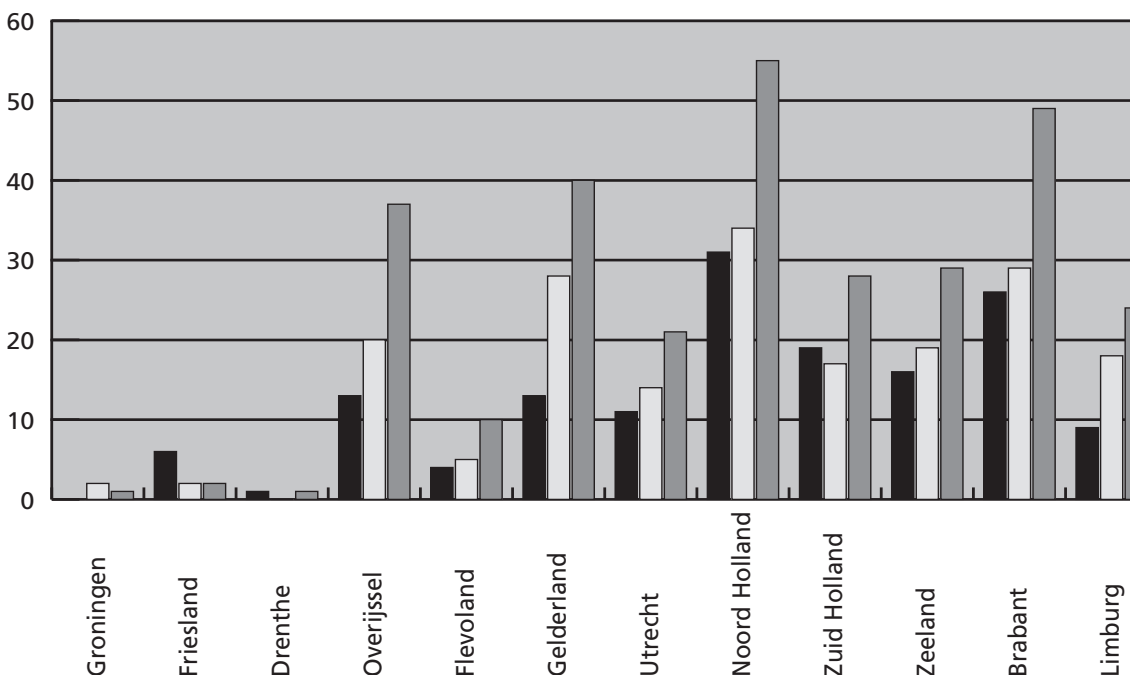

Staafdiagram 2: Verdeling geregistreerde osteopaten

Spreiding

In het overzicht van 2000 werd aangegeven dat de osteopaten slecht gespreid zijn over Nederland. In deze situatie nog steeds niets veranderd. In het noorden van het land zijn amper osteopaten gevestigd. De provincies Groningen, Friesland en Drenthe samen zijn goed voor 4 NRO-geregistreerde praktijkvestigingen. In deze regio heeft dan ook, voor wat betreft de NRO-geregistreerde osteopaten, geen groei plaats gevonden in de afgelopen twee jaar. Sterker nog, in Groningen is het aantal NRO-geregistreerde osteopaten afgenomen. In Flevoland is het aantal osteopaten echter verdubbeld en ook Overijssel (85 % groei), Noord Holland (74 % groei), Zuid Holland (65 % groei) en Zeeland (53 % groei) vertoonden een forse groei.

Staafdiagram 3:

Praktijkregistraties per provincie in

2000: 2002: 2004:

Zeeland heeft nog steeds de grootste dichtheid van osteopaten per hoofd van de provinciale bevolking (1 vestiging op 13000 inwoners). Ook Overijssel (1 op 29.000) en Flevoland (1 op 33.000) tonen een duidelijk toegenomen dichtheid van praktijkvestigingen. Wanneer de dichtheid van osteopaten in Zeeland wordt doorgetrokken naar de rest van Nederland dan zou onze vakgroep op dit moment naar schatting 1250 geregistreerde praktijkvestigingen kunnen tellen. We zijn dus nog lang niet uitgegroeid....

Bestuurlijke en collegiale aanbevelingen

Bovenstaande cijfers tonen aan dat de besturen van NVO en NRO nog maar eens het onderwerp "spreiding van osteopaten" op de bestuurlijke agenda moeten plaatsen. Een vakgroep welke zichzelf serieus neemt kan het toch niet toestaan dat patiënten in het Noorden lange tijd moeten wachten, dan wel kilometers moeten rijden voordat ze een osteopaat kunnen bezoeken?

En dan nog eens die wachttijden; Om ons heen horen we met de regelmaat van de klok dat er in vele praktijken wachttijden heersen van vele weken en in sommige gevallen zelfs vele maanden. Het betreft hier naar mijn mening vaak "osteopaten met grote faam". Moeten deze osteopaten dan niet eens hun kennis en

kunde overgeven en collegae opleiden en op deze manier de wachtlijsten wegwerken? Osteopaten blijven hulpverleners en naar mijn mening moeten we moeite blijven doen onze patiënten zo goed en zo snel mogelijk te helpen.

¹ Zweedijk FP. Osteopathie in Nederland; De stand van zaken. De osteopaat 2000; 4(1):13-14

² Zweedijk FP. Osteopathie in Nederland; De stand van zaken. De Osteopaat 2002; 3(2):23-24